

Mateja Majcen

Kompleks groteska kroz subliminalni podražaj

Mateja Majcen: Kompleks groteska kroz subliminalni podražaj

Svojim ciklusom slika „Kompleks groteska kroz subliminalni podražaj“, slikarica Mateja Majcen obraća nam se s one granice umjetnosti gdje ona transcendira od stilskih obilježja prema stilu vlastita alternativnog života. Baš kao i u dugoj tradiciji transavangarde, i ovdje se od univerzalne potke izražene u natpisima, porukama na slikama, to jest njihova imenovanja, kroz veoma profinjenu figurativnu stilistiku, gradi vlastita umjetnost. Upečatljivost svakog djela groteska je zato što se u tom odnosu općeg i individualnog, slikarski često sjetnog izraza, traži i nastoji prevladati zadanost, odnosno nadigrati demonološki bezdan u kojem živimo. Ipak, prisutna svijest o mogućnosti nadilaženja zadatosti, iako sramežljivo, prelazi granicu umjetničkog mimezisa, naravno ne crnim kvadratom na bijelom polju kao kod ruskih avangardista ili meandriranjem prvobitnoga kakvog vidimo kod Knifera. Granica se prelazi vraćanjem odnosno oživljavanjem autentičnosti doživljaja elementima slikarske groteske koja je u možebitnom „krvnom srodstvu“ s mrvicom senzibiliteta slikarske tradicije Srednje Europe (Schiele, Kokoschka).

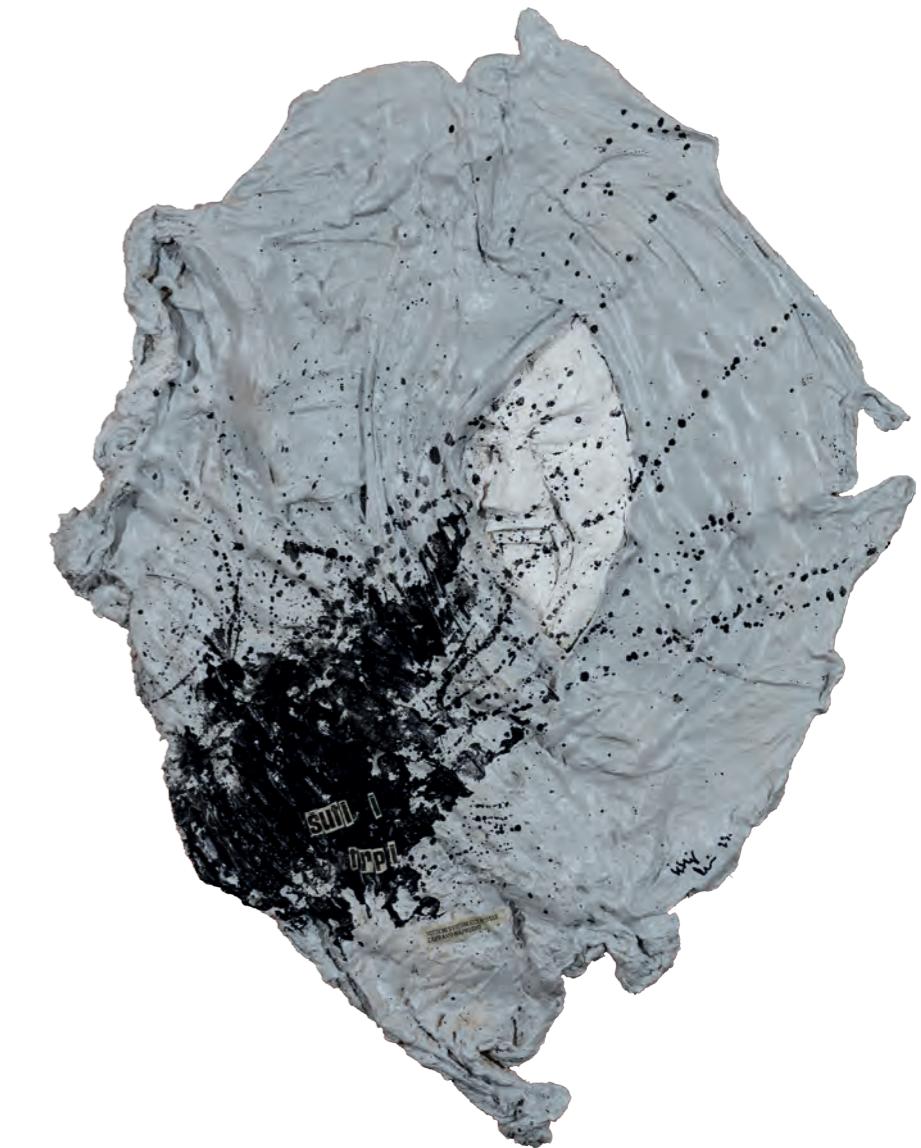
Problem podražaja u ovoj slikarskoj inicijativi, koja imam osjećaj ovim ciklusom nikako nije dovršena, očituje se u osobnosti slikarice koja je u svojevrsnoj koliziji sa svijetom. Naime, stvaranje (slikanje) nije tek izbor koji općenito potvrđuje tek slobodu stvaranja. Ne, on je ujedno i duhovnost, posve osobna, koja se pokazuje u podražaju odnosno u susretu sa stvarima i ciljevima koji postoje izvan sebe, izvan osobnosti. Na iznenađujuće dubok i bogat način u cijelom se ciklusu promatra to unutarnje sazrijevanje koje (opet) ima taj naboј groteske jer unatoč aktualnim određenjima ne pada u nihilizam, opjevanje vlastite tragedije ili svjetske boli, niti ima frenize strave i užasa koje su po pravilu zgotovljene u tradiciji popularne fantasy subkulture. Podražaj je izvoran zato što potvrđuje mogućnost spoznaje kroz stvaranje, i to gotovo epifanijski. Trauma (traume) koja nas svih dotiče sada više nije zagonetka, umanjena je estetičnošću likovnog medija i transcendirana u zapaženu dragocjenost, to jest sliku. Slika pak tako postaje subliminalni karakter podražaja, što će reći da se iz tvrde stvarnosti vinula u prozračnu duhovnost, kako aluzijama koje prikazuje tako i asocijacijama koje pobuđuju.

Marijan Grakalić

Popis izloženih radova:

1. Što je duši na duši
2. Nepotpuna cjelina
3. Kupka ega
4. Kako sam naučio ne brinuti
5. Navrh mi je jezika
6. Kako ćemo danas
7. Razbibriga
8. Nosim na dlanu
9. Bojim
10. Moje mjesto
11. Sjaji usred ničega
12. (o) Čaj
13. Ja nosim masku i ti nosiš masku
14. Beznadna pomagala
15. Savjet / uvjet
16. Dobro si ne izgledam
17. Trostvo muka
18. Slobodno ispričaj
19. Čitaj: na nemiru
20. Samo nabaci osmijeh!

Kontakt:

tel.: 091 9791 688 mail: mmajcen18@gmail.com

Mateja Majcen iz Svetog Ivana Zeline, rođena 11. veljače 1997. u Zagrebu. Diplomirala likovnu pedagogiju (magistra likovne pedagogije) s glavnim predmetom kiparstvom 2020. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Tijekom studija izlaže skulpture i stakla na grupnim izložbama studenata te dvaput izlaže u Galeriji Kraluš, na grupnoj te samostalnoj izložbi. Predsjednica je Udruge za alternativnu kulturu i mlade (sada građanske inicijative), članica je umjetničkog savjeta Galerije Kraluš te voditeljica raznih likovnih radionica u gradu.